

РЕШЕНИЕ

№ 21836

гр. София, 01.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в публично заседание на 18.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **948** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл.39, ал.1 от ЗЗЛД.

Образувано е по жалба от К. И. Т. от [населено място], подадена чрез адв. Л. Б. - САК срещу мълчалив отказ на „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място] по заявление от 02.10.2025 г., подадено от К. И. Т. от [населено място].

В жалбата се сочи, че на 02.10.2025 г. жалбоподателката чрез адв. Л. Б. – САК е поискала от „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД да й предостави копие от всички документи, съдържащи обработваните лични данни във връзка с претендираните от дружеството вземания, произтичащи от договори за цесия, по силата на които „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД е придобило вземанията по Договор за кредит № 792152, Договор за кредит № 724080, Договор за кредит № 719226 и Договор за кредит № 501915. На 28.10.2025 г. е получила в отговор на искането си имейл от „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД, с което се изисква да бъде представено пълномощното с нотариално заверено, тъй като това била изискваната от тях форма. Посочено е, че е удължен срока за отговор с още един месец - съответно до 02.12.2025 г. На 30.10.2025г. е изразено писмено становище по така направеното искане за представяне на пълномощно от процесуалния представител на Т. Твърди се, че към датата на подаване на жалбата не е постъпил никакъв отговор на имейла относно поисканите документи. Излагат се подробни съображения, прави се позоваване на практиката на СЕС и се моли да се отмени мълчаливия отказ. Моли се за присъждане на сторените по делото разноси, включително и адвокатско възнаграждение.

По делото е постъпил отговор от „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място], като се счита жалбата за недопустима, тъй като е изпратен отговор директно до

субекта на лични данни, поради което и жалбата като недопустима следва да бъде оставена без разглеждане. Излагат се и съображения за неоснователност и необоснованост на жалбата. Моли се да бъде оставена без разглеждане като недопустима, а в алтернатива като неоснователна.

По делото е постъпил процесния отговор, подаден до К. Т., ведно с доказателства към него.

Съдът, с разпореждане от 12.02.2026 г. е указал на жалбоподателя да изрази становище дали все още поддържа жалбата си срещу мълчаливия отказ, с оглед представените доказателства от ответника, както и е изискал от КЗЛД информация.

По делото е постъпила молба от адв. Б. на 09.03.2026 г., която изрично заявява, че такъв отговор не е получен от нея или от доверителката ѝ и това не представлява надлежно изпълнение на задълженията за предоставяне на исканата информация, поради което се продължава да се твърди, че е налице мълчалив отказ. В алтернатива се посочва, че ако съдът приеме, че не е налице мълчалив отказ, а органът се е произнесъл с изричен акт по даденото заявление се излагат съображения, че същият е нищожен, в алтернатива незаконосъобразен по същество и се моли същият да бъде обявен за нищожен, респективно отменен като незаконосъобразен.

По делото е постъпила молба от КЗЛД, с която уведомява съда, че при тях не се установява наличието на висящо или приключило производство пред КЗЛД, иницирано от К. Т. срещу АСВ. В така постъпила молба от адв. Б. също в алтернатива се моли, ако съдът приеме, че не е налице мълчалив отказ, то представеният изричен да бъде обявен за нищожен.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката К. И. Т., редовно призована, не се представлява. По делото е постъпила молба от 15.05.2026 г., подадена от адв. Б., в качеството си на процесуален представител, която уведомява съда, че не може да се яви в съдебно заседание, тъй като е заета, но не възразява да се даде ход на делото. Излага съображения за отмяна на мълчаливия отказ.

Ответникът – „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД, редовно призован, представлява се от адв. Й., която оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Счита, че няма основания отговорът да бъде признат за нищожен, тъй като са спазени всички изисквания на АПК и приложимото законодателство. Поради това моли жалбата да бъде изцяло отхвърлена. Моли присъждане на адвокатски хонорар по списък, който представя.

СГП не прави искане за конституиране като страна и не изпраща представител.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление, подадено чрез електронна поща на 02.10.2025 г. К. И. Т., чрез пълномощника си адв. Л. Б., е поискала от „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД да ѝ предостави следните документи: Договор за кредит № 792152, Договор за кредит № 724080, Договор за кредит № 719226 и Договор за кредит № 501915, ведно с приложения към тях анекси, общи условия за отпускане на съответните потребителски кредити, погасителни планове, извлечения за платени суми по всеки от тях, както и информация за образуваните по тези кредити съдебни и изпълнителни дела. Поискани са и договорите за цесия, по силата на които „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД е придобило вземанията по договорите за кредит, както и всички документи, имащи отношение към претендираните вземания като приложения и анекси.

На 28.10.2025г. чрез електронна поща е получено искане от страна на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД за представяне на копие на нотариално заверено пълномощно на пълномощника или представяне на оригинал на обикновено пълномощно и документ за самоличност, като са изложени съображения за тези искания. В същото писмо е посочено, че срокът за отговор по заявлението се удължава с 1 месец- съответно до 02.12.2025 г.

На 30.10.2025 г. чрез електронна поща, представляващият жалбоподателката е подала отговор по

искането за представяне на нотариално пълномощно, в което оспорва същото като се позовава на чл.37 от ЗЗД и чл.37б от ЗЗЛД.

Последвало е подаване на жалба до АССГ против мълчалив отказ за произнасяне по заявлението от 02.10.2025 г., по повод на която е образувано и настоящето съдебно производство.

При изпращане на административната преписка е приложено писмо /л.23-л.31/ от длъжностно лице по защита на личните данни на АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД– адв. Р. Й., в което като Приложение 1 към отговора са изпратени копия на лични данни на заявителката, а именно: извадка от Рамков договор за платежни услуги от 20.09.2011 г.; извадка от Договор за издаване и ползване на Ти Би Ай VPAУ карта № [ЕГН] от 20.09.2011 г.; извадка от договор за възлагане от 20.09.2011 г.; Извадка от Искане – декларация за потребителни кредит; извадка от Договор за потребителски кредит № [ЕГН] от 20.09.2011 г., копие на лична карта; извадки от информации за клиент /л.25 гръб, л.26/; извадка от договор за паричен заем № 1740236-17.12.2012 г.; извадка от Застрахователен сертификат /л.26 гръб и л.27/; извадка от БНБ-ЦКР и извадка от данни за осигурени лица /л.27 гръб/; Извадка от справка НОИ. Представено е пълномощно на им електронно изявление за кореспондентска пратка /л.30 и л.31/.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена от правнолегитимирано лице, чиито права са засегнати неблагоприятно от акта и в срок. Заявлението е подадено на 02.10.2025 г., като срокът за произнасянето му е бил удължен до 02.12.2025 г. До 02.01.2026 г. не е постъпил отговор от администратора на лични данни. Жалбата е подадена на 12.01.2026 г. в деловодството на АССГ, като на основание чл.149, ал.2 от АПК същата се явява подадена в срок.

Разгледана по същество, жалбата срещу мълчаливия отказ се явява основателна по следните аргументи:

Съгласно чл. 37б, ал. 1 ЗЗЛД субектът на данни упражнява правата по чл. 15 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 чрез писмено заявление до администратора на лични данни или по друг определен от администратора начин.

Разпоредбата на член 15, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвижда, че субектът на данните има право да получи от администратора потвърждение дали се обработват лични данни, свързани с него, и ако това е така, да получи достъп до данните и следната информация: а) целите на обработването; б) съответните категории лични данни; в) получателите или категориите получатели, пред които са или ще бъдат разкрити личните данни, по-специално получателите в трети държави или международни организации; г) когато е възможно, предвидения срок, за който ще се съхраняват личните данни, а ако това е невъзможно, критериите, използвани за определянето на този срок; д) съществуването на право да се изиска от администратора коригиране или изтриване на лични данни или ограничаване на обработването на лични данни, свързани със субекта на данните, или да се направи възражение срещу такова обработване; е) правото на жалба до надзорен орган; ж) когато личните данни не се събират от субекта на данните, всякаква налична информация за техния източник; з) съществуването на автоматизирано вземане на решения, включително профилирането, посочено в член 22, параграфи 1 и 4, и поне в тези случаи съществена информация относно използваната логика, както и значението и предвидените последствия от това обработване за субекта на данните. В чл. 15, § 3 от същия регламент е предвидено, че администраторът предоставя копие от личните данни, които са в процес на обработване. За допълнителни копия, поискани от субекта на данните, администраторът може да наложи разумна такса въз основа на административните разходи. Когато субектът на данни подава искане с електронни средства, по възможност информацията се

предоставя в широко използвана електронна форма, освен ако субектът на данни не е поискал друго.

Безспорно по делото е установено, че на 02.10.2025 г. К. И. Т., чрез пълномощник адв. Л. Б., е подала по електронен път молба до „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място], с която е поискала от дружеството, в качеството му на администратор на лични данни, да ѝ бъде предоставено копие от следните документи: Договор за кредит № 792152, Договор за кредит № 724080, Договор за кредит № 719226 и Договор за кредит № 501915, ведно с приложения към тях, анекси, общи условия за отпускане на съответните потребителски кредити, погасителни планове, извлечения за платени суми по всеки от тях, както и информация за образуваните по тези кредити съдебни и изпълнителни дела. Поискани са и договорите за цесия, по силата на които „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД е придобило вземанията по договорите за кредит, както и всички документи, имащи отношение към претендираните вземания като приложения и анекси.

Т.е. К. И. Т. като субект на данни е упражнила със заявлението си от 02.10.2025 г. право по чл. 15 от Регламент (ЕС) 2016/679 и по конкретно по чл. 15, § 3. Искането е отправено до администратора на лични данни - „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място]. В съответствие с чл. 12, § 1 и 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът следва да предприеме необходимите действия, за да предостави на субекта на данни информация относно действията предприети във връзка с искането му по чл. 15 без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането, освен ако не са налице основания за удължаване на този срок. Изрично в чл. 12, § 4 е посочено, че ако администраторът не предприеме действия по искането на субекта на данни, администраторът уведомява субекта на данни без забавяне и най-късно в срок от един месец от получаване на искането за причините да не предприеме действия и за възможността за подаване на жалба до надзорен орган и търсене на защита по съдебен ред.

Безспорно е установено, че срокът за произнасяне от страна на „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място] е удължен с 1 месец - до 02.12.2025 г.

Разпоредбата на чл. 12, § 3 от ОРЗД предвижда, че Администраторът предоставя на субекта на данни информация относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15—22, без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането. При необходимост този срок може да бъде удължен с още два месеца, като се взема предвид сложността и броя на исканията. Администраторът информира субекта на данните за всяко такова удължаване в срок от един месец от получаване на искането, като посочва и причините за забавянето. Когато субектът на данни подава искане с електронни средства, по възможност информацията се предоставя с електронни средства, освен ако субектът на данни не е поискал друго.

В настоящия случай жалбоподателката е уведомена за необходимостта от удължаване на срока с 1 месец – до 02.12.2025 г. Срокът за произнасянето на „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място] в качеството му на администратор съгласно чл. 12, § 3 от ОРЗД е изтекъл на 02.12.2025 г., като до 02.01.2026 г. администраторът на лични данни не се е произнесъл по подаденото заявление, поради което на 02.01.2026 г. се е формирал мълчалив отказ от произнасяне.

Предназначението на института на мълчаливия отказ е да осигури възможност за защита на правата и интересите на субектите на лични данни, в случаите, в които не е налице произнасяне в законоустановения срок. Разпоредбата на чл. 12, § 3 от ОРЗД задължава администраторът на лични данни да се произнесе изрично по подадено до него заявление.

Следователно, единствената призната от закона възможност за процедуриране по заявление по чл.15 от ОРЗД е задълженият субект- администраторът на лични данни да постанови изричен акт, в който да предостави исканите данни или ако не са налични и не ги обработва да заяви това изрично. Изискването за писмено произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта и гаранция за защита на правата на субекта на лични данни. Неспазването на формата, в която следва да се произнесе задължения субект е достатъчно основание за отмяната на оспорения акт. Задължените субекти по ОРЗД и ЗЗЛД са длъжни винаги да се произнесат по подадените до тях заявления. При подадено заявление по чл.15 от ОРЗД се дължи изрично произнасяне, а непроизнасянето в срок формира мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който подлежи на съдебно оспорване по реда на АПК.

Предвид изложеното, оспореният в настоящото производство мълчалив отказ следва да бъде отменен като незаконосъобразен и преписката изпратена на ответника с указания да се произнесе по подаденото от жалбоподателката искане за предоставяне на копие на следните документи: Договор за кредит № 792152, Договор за кредит № 724080, Договор за кредит № 719226 и Договор за кредит № 501915, ведно с приложени към тях, анекси, общи условия за отпускане на съответните потребителски кредити, погасителни планове, извлечения за платени суми по всеки от тях, както и информация за образуваните по тези кредити съдебни и изпълнителни дела; договорите за цесия, по силата на които „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД е придобило вземанията по договорите за кредит, както и всички документи, имащи отношение към претендираните вземания като приложения и анекси, съобразно посочените по-долу мотиви в предвидения в чл. 12, § 3 от ОРЗД срок като предостави исканите данни, ако същите се обработват от администратора.

При произнасянето Администраторът на лични данни следва съобрази решение на СЕС от 04.05.2023 г. по дело С- 487/21, в което СЕС приема, че правото да се получи от администратора копие на лични данни, които са в процес на обработване, изисква на субекта да се предостави точна и разбираема реплика на всички тези данни, но и че това право предполага правото на получаване на копие от извлечения от документи и дори цели документи или извлечения от бази данни, които в частност съдържат посочените данни, ако предоставянето на такова копие е задължително, за да може субектът на данните ефективно да упражни предоставените му с този регламент права, като се подчертава, че в това отношение трябва да се вземат предвид правата и свободите на други лица. Доколкото в [чл. 6, § 1, б. "б" от ОРЗД](#) е регламентирано, че обработването на данните е законосъобразно, ако е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, какъвто е разглежданият случай, а в [чл. 17, ал. 1, § 1, б. "г" от ОРЗД](#) е предвидено, че субектът на данни има право да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни, ако те са били обработвани незаконосъобразно, и доколкото жалбоподателят изрично е поискал да му бъдат предоставени копия от въпросните договори за кредит, анекси и споразумения към същите, както и приложимите към тях общи условия, за да извърши проверка на обработваните данни, съдът е приел, че предоставянето на последните е било задължително, за да може жалбоподателят ефективно да упражни предоставено му с регламента право. Съгласно чл. 37а, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл. 12 - 22 от Регламент /ЕС/ 2016/679, както и да не изпълни задължението си по чл. 34 от регламента, когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създавало риск за: националната сигурност; отбраната; обществения ред и сигурност; предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за

обществения ред и сигурност; други важни цели от широк обществен интерес и по-специално важен икономически или финансов интерес, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност; защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства; предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регулираните професии; защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица; изпълнението по гражданскоправни иски. В този смисъл е и РЕШЕНИЕ № 7229 ОТ 27.06.2025 Г. ПО АДМ. Д. № 2556/2025 Г., V ОТД. НА ВАС.

По отношение на писмо от адв. Р. Й. в качеството ѝ на длъжностно лице по защита на личните данни, с което ответникът цели да докаже, че е налице произнасяне по заявлението от 02.10.2025 г., подадено от Калника Т., съдът съобрази следното:

По делото липсват доказателства, от които да е видно, че посоченото лице е определена за длъжностно лице по защита на личните данни на „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място]. Липсват доказателства, че това лице притежава това качество, разполага с компетентност за издаване на административни актове от името на администратора на лични данни. По подадени заявления до администратора на лични данни, с които се упражнява право по чл. 15-22 от Регламента, задължен да се произнесе по същите е администраторът на лични данни. Съгласно чл. 69, ал. 1 ЗЗЛД администраторът на лични данни определя длъжностно лице по защита на данните въз основа на неговите професионални качества и по-специално въз основа на експертните му познания по законодателството и практиките в областта на защитата на личните данни и способността му да изпълнява задачите по чл. 70. В чл. 70, ал. 1 ЗЗЛД е предвидено, че администраторът на лични данни гарантира, че длъжностното лице по защита на данните участва по подходящ начин и своевременно при разглеждането на всички въпроси, свързани със защитата на личните данни. В чл. 70, ал. 2 ЗЗЛД са предвидени минимумта от задачи, които администраторът на лични данни може да възлага на длъжностното лице по защита на данните. Сред тях не фигурира това да представлява администратора на лични данни и да отговаря от негово име по искания на субекти на данни, с които те упражняват правата си по Регламент (ЕС) 2016/679, вкл. това по чл. 15, § 3. Регламент (ЕС) 2016/679, Глава IV, Раздел четири е озаглавен "Длъжностното лице по защита на данните". Съгласно чл. 38, § 4 Регламент (ЕС) 2016/679 субектите на данни могат да се обръщат към длъжностното лице по защита на данните по всички въпроси, свързани с обработването на техните лични данни и с упражняването на техните права съгласно настоящия регламент. Това означава, че субект на данни, който желае да упражни свое право като субект на данни или когато има общи въпроси във връзка с защита на данните може да се обърне освен към администратора на лични данни, така и към длъжностното лице по защита на данните определено от администратора. Но регламента не задължава субекта на данни да се обърне към длъжностното лице по защита на данните. Субектите на данни могат да се обърнат и към самия администратор, защото разпоредбите на чл. 12, чл. 15-12 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвиждат задължение на администратора на лични данни да предостави информация във връзка с личните данни които обработва, която се иска от него. Следователно субект на данните има право да се обърне към освен към администратора (чл. 12 Регламент (ЕС) 2016/679) и към длъжностното лице по защита на данните (чл. 38, § 4 Регламент (ЕС) 2016/679). Когато лицето се е обърнало към длъжностното лице по защита на данните, последното следва да разгледа искането без пристрастия в полза на организацията или субекта на данните - аргумент от чл. 38, § 2 и § 3 и съображение 97 от Регламент (ЕС) 2016/679. Длъжностното лице е независимо от администратора на лични данни. Това следва от задачите на длъжностното лице по защита на данните, посочени в чл. 39 от Регламент (ЕС) 2016/679. Функциите на длъжностното лице по

защита на личните данни са консултативни и се свеждат до експертно подпомагане на администратора на лични данни по прилагането на защитата на личните данни. Тази функция на длъжностното лице по защита на личните данни не отнема решенията които администраторът на лични данни взема, както и неговата отговорност за съобразяване с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679. В Насоките за длъжностните лица по защита на данните, приети на 13.12.2016 г., последно преразгледани и приети на 05.04.2017 г. е посочено, че при изпълнението на своите задачи длъжностното лице по защита на данните не бива да получава указания как да реши поставен му въпрос, например какъв резултат трябва да постигне, как да провежда разследване по жалба или дали да се консултира с надзорния орган. Освен това то не бива да получава указания да възприеме определена гледна точка по даден въпрос, свързан със законодателството в областта на защита на данните, например конкретно тълкуване на закона. Изрично е посочено, че независимостта на длъжностното лице не означава, че то разполага с правомощия за вземане на решения извън задачите му по чл. 39 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Когато субектът на данни е отправил искането си към администратор на лични данни, администраторът следва да отговори на искането. Ако е физическо лице следва да отговори лично, а ако е юридическо лице, чрез лица, които имат право да го представляват. Ако администраторът отговаря чрез упълномощено лице, следва да са налице доказателства за упълномощаването на същото, респективно за делегиране на правомощия.

В случая субектът на данни - К. И. Т., е отправила искането си към администратора на лични данни - „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място], но полученият отговор е от адв. Р. Й. - длъжностно лице по защита на данните на „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място], в условията на липса на определяне на това лице за длъжностно лице по защита на лични данни от една страна, от втора – без към длъжностното лице по защита на данните да е налице отправено искане от субекта на данни и от трета – без на това лице да са делегирани права от администратора да се произнася по заявления чл. 15-22 от Регламента от името на администратора. Отделно от горното с писмото на адв. Р. Й. не се предоставят исканите данни, предмет на заявлението от 02.10.2025 г. Със заявлението от 02.10.2025 г. са поискани копие на следните документи: Договор за кредит № 792152, Договор за кредит № 724080, Договор за кредит № 719226 и Договор за кредит № 501915, ведно с приложения към тях, анекси, общи условия за отпускане на съответните потребителски кредити, погасителни планове, извлечения за платени суми по всеки от тях, както и информация за образуваните по тези кредити съдебни и изпълнителни дела. Поискани са и договорите за цесия, по силата на които „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД е придобило вземанията по договорите за кредит, както и всички документи, имащи отношение към претендираните вземания като приложения и анекси. С писмото на адв. Р. Й. - длъжностно лице по защита на данните на „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място] са предвидени да бъдат предоставени копия на лични данни на заявителката, а именно: извадка от Рамков договор за платежни услуги от 20.09.2011 г.; извадка от Договор за издаване и ползване на Ти Би Ай VPAУ карта № [ЕГН] от 20.09.2011 г.; извадка от договор за възлагане от 20.09.2011 г.; Извадка от Искане – декларация за потребителски кредит; извадка от Договор за потребителски кредит № [ЕГН] от 20.09.2011 г., копие на лична карта; извадки от информации за клиент /л.25 гръб, л.26/; извадка от договор за паричен заем № 1740236-17.12.2012 г.; извадка от Застрахователен сертификат /л.26 гръб и л.27/; извадка от БНБ- ЦКР и извадка от данни за осигурени лица /л.27 гръб/; Извадка от справка НОИ. Поради това остава безпредметно коментирането на изпращането, респ. връчването на писмото, тъй като същото не представлява изричен акт на администратора на лични данни по подаденото от 02.10.2025 г. заявление.

Оттук и на разглеждане в това съдебно производство следва да бъде единствено жалбата, насочена към мълчалив отказ на администратора на лични данни „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място].

С оглед изложеното, съдът намира жалбата против мълчалив отказ на администратора на лични данни „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място], за основателна, поради което мълчаливият отказ следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а преписката да бъде върната на „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място] за произнасяне в съответствие с указанията, дадени с настоящото решение.

При този изход на делото, право на разноски на основание чл.143, ал.1 АПК има жалбоподателя в размер на 10 /десет/ лева държавна такса.

Процесуалното представителство е осъществено при хипотезата на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА) като присъденият размер е съобразен с разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 10 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. В случая процесуалното представителство е осъществено при хипотезата на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата. Според ал. 2 на текста, в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. За да упражни това свое право, е достатъчно адвокатът да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, като не се нуждае от доказване обстоятелството, че клиентът е в материално затруднение. Посочените предпоставки в случая са налице, поради което от ответника следва да бъде заплатено адвокатското възнаграждение в размер на 900 лева, каквато претенция е своевременно заявена още с подаване на жалбата. Този размер на възнаграждението не надвишава предвидения с нормата на чл. 8, ал. 2, т. 10 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. В конкретния случай спорът не е с ниска фактическа и правна сложност, тъй като делата за защита на личните данни изискват задълбочено познаване на националното и европейското законодателство, тъй като се касае за специфична материя. Освен това защитата на правата на физически лица във взаимоотношенията им с небанкови финансови институции изисква адвокатът да вземе предвид не само индивидуалните особености, но и потенциалните социални и икономически последици от изхода на делото, поставяйки казуса в по-широк социален аспект, тъй като обикновено се касае за взаимодействие с граждани в уязвимо положение и с по-висока обществена значимост на защитата, поради което няма основания за редуциране на адвокатското възнаграждение. По тези съображения следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение на адв. Л. Б..

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, пр. второ и чл. 143, ал.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място] по заявление от 02.10.2025 г., подадено от К. И. Т. от [населено място].

ИЗПРАЩА делото като преписка на „АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място] за произнасяне по заявлението при съобразяване с мотивите на настоящото решение в 14 - дневен срок от влизане в сила на съдебния акт.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място] да заплати в полза на адв. Л. К. Б. разноските за адвокатски хонорар в размер на 460,16 евро /четиристотин и шестдесет евро и шестнадесет цента/ или 900 лева /деветстотин лева/.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ ЗА СЪБИРАНЕ НА ВЗЕМАНИЯТА“ ЕАД - [населено място] да заплати в полза на от К. И. Т. разноските в производството – заплатена държавна такса от 5,11 евро или 10 лева /десет лева/.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Препис да се изпрати на страните.